

ПАРАФІЯЛЬНИЙ БЮЛЕТЕНЬ

**Святий Кіран,
католик**

Церква в
Кемпбелтауні та
Айлі

*Ceann Loch Chille
Chiarain*

20 вересня 2026
року

25-та неділя за звичайним часом

Святого Кірана, Кемпбелтаун, Кінтайр

25-й тиждень звичайного часу

Вівторок: **Свята Меса, 18:00**

Середа: Поклоніння та молитва в середині ранку, 9:30; **Свята меса, 10:00**

П'ятниця: Ранкова молитва, 9:50; **Свята меса, 10:00**

Наступних вихідних:

Субота, 26 вересня, **Вічна меса, 18:00**

Неділя, 27 вересня, **25 вересня, неділя за звичайним часом, Свята Меса, 10:00**

Таїнство примирення: субота з 17:30 до 17:50 або будь-коли за запитом.

Єпископальна церква Святого Колумби, Брідженд, острів Айла

20 вересня: **Свята Меса, 16:00**

4 жовтня: **Свята Меса, 16:00**

Відповідь на псалом

Господь близький до всіх, хто його кличе.

Євангельське прославлення

Алілуя, алілуя.

Відкрий наші серця, о Господи,
щоб ми могли звернути увагу на слова твого Сина.
Алілуя.

Антифон причастя

Ти виклав свої заповіді, яких слід ретельно дотримуватися;
Нехай мої шляхи будуть твердими у дотриманні твоїх законів.

Візьми п'ять хвилин

Витрачайте лише п'ять хвилин на день, і ваша віра буде глибшою та зростатиме – день за днем.

ПОНЕДІЛОК: СВЯТО СВЯТОГО МАТВІЯ, АПОСТОЛА, ЄВАНГЕЛІСТА **21 ВЕРЕСНЯ 2026 РОКУ**

Багатства, які можна збирати

Митник, який став апостолом, можливо, не мав найпопулярнішої роботи, коли Ісус його кликав, але ключ не в тому, що ми робимо до покликання, а в тому, що ми робимо після. Матвій залишив свою прибуткову посаду і пішов за Ісусом, не озираючись. Чи зробили б ви те саме? Якщо ви відчуваєте, що часто не вистачає мужності своїх переконань, зверніться до Матвія за натхненням. Він відмовився від великих грошей заради ще більшого скарбу. Нехай багатство віри веде вас правильним шляхом.

Сьогоднішні читання: *Ефесян 4:1-7, 11-13; Матвія 9:9-13: «Він побачив чоловіка на ім'я Матвій, що сидів на митному посту. Він сказав йому: 'Йди за мною.'»*

ВІТОРОК 25-ГО ТИЖНЯ **22 ВЕРЕСНЯ 2026**

Чи має ваша віра вагу?

Уявіть собі те, що зараз у вашому серці лежить на терезах небес. Чи знайдете вас важким від турбот чи світлим надією? Чи ваші наміри — це чисте золото, чи це змішана суміш мотивів? Вчора єврейська громада відзначила своє найсвятіше свято — Йом Кіпур, коли вірні шукають спокути заради близькості до Бога. Католицька церква вчить, що «євреї залишаються дуже дорогими Богові... оскільки Бог не повертає дари, які Він дарував, чи вибір, який зробив», як сказано у документі Другого Ватиканського собору *Nostra Aetate* (No 4). Полегшіть своє серце від будь-якого тягаря дискримінації.

Сьогоднішні читання: *Приповісті 21:1-6, 10-13; Луки 8:19-21. «Усі шляхи людини можуть бути правдивими в його очах, але Господь випробовує серця.»*

СЕРЕДА: МЕМОРІАЛ СВЯТОГО ПІЯ П'ЄТРЕЛЬЧИНСЬКОГО (PADRE PIO), СВЯЩЕННИКА

23 ВЕРЕСНЯ 2026

Відкупне страждання

Папа Іван Павло II канонізував Падре Піо з

П'єтрельчини 16 червня 2002 року. Понад 300 000 людей витримали надмірну спеку, щоб заповнити площу Святого Петра та прилеглі вулиці для церемонії. Вони почули, як Святіший Отець хвалить нового святого за його молитву і милосердя, а також за свідчення отця Піо про силу страждання. Якщо прийняти з любов'ю, наголосив папа, таке страждання може привести до «привілейованого шляху святості». У вашому власному житті є сенс у стражданні. Шукайте їх з терпінням і вірою.

Сьогоднішні читання: *Приповісті 30:5-9; Луки 9:1-6. "Дай мені лише ту їжу, яка мені потрібна; Щоб я, ситий, відмовився від тебе, кажучи: 'Хто Господь?'"*

ЧЕТВЕР 25-ГО ТИЖНЯ **24 ВЕРЕСНЯ 2026**

Навіщо старатися?

Кожен іноді відчувається пригніченим: робота здається виснажливою, сім'я — біль, кожен день — як попередній. Легко думати: Який сенс усього цього? Але якщо ти прожив достатньо довго, щоб життя іноді здавалося нудним, то ти прожив достатньо довго, щоб знати, що життя — це американські гірки злетів і падінь, які зовсім не нудні. Важко запевнити інших у цьому, коли вони застрягли в рутині, але ти можеш показати приклад своєї надії та довіри до Бога.

Сьогоднішні читання: *Екклезіаст 1:2-11; Луки 9:7-9. "Що було, те буде; що було зроблено, те буде зроблено. Під сонцем немає нічого нового."*

П'ЯТНИЦЯ П'ЯТНИК 25-ГО ТИЖНЯ **25 ВЕРЕСНЯ 2026**

Писання потрапило до Топ-10 Billboard

Ми рідко бачимо, щоб біблійні пісні потрапляли в поп-чарти. Але пісня співака, автора пісень і соціального активіста Піта Сігера зробила саме це. Написана наприкінці 1950-х, пісня «Turn! Turn! Turn!» стала вибухом міжнародної популярності у 1965 році, коли її записали The Byrds. Непогано для текстів, написаних понад 2000 років тому! Пісня заснована на книзі Екклезіаста 3:1-8. Не кожне популярне використання Біблії виходить добре, але у Сігера — так, можливо, тому що він залишив вірші майже недоторканими. Зверніть увагу

на інші уривки з Писання, які звучать як музика для ваших вух.

Сьогоднішні читання: Екклезіаст 3:1-11; Луки 9:18-22. *"Є призначений час для всього і час для всього під небесами."*

**СУБОТА: НЕОБОВ'ЯЗКОВИЙ
МЕМОРІАЛ СВЯТИХ КОСМИ І
ДАМІАНА, МУЧЕНИКІВ**

26 ВЕРЕСНЯ 2026

Лікарі без рахунків

Церкви східного християнства вшановують групу святих, відомих як «безфінансові»: лікарів, які не брали оплати за свої послуги. Тепер це реформа охорони здоров'я! Ми мало знаємо історично про двох із них,

близнюків Космасу і Даміана, але шанування до них сягає давніх часів, і їхня популярність перейшла на Захід. Легенди про них свідчать, що ці «безфінансові» лікарі зверталися до Ісуса, божественного лікаря, який безкоштовно зцілював душі та тіла. Чому так привабливо приваблюють двох чоловіків, про яких ми маємо так мало інформації? Можливо, тому що їхнє життя показує, як люди можуть бути знаряддями Божої відновлювальної благодаті, даром, який дарується безкоштовно.

Сьогоднішні читання: Екклезіаст 11:9-12:8; Луки 9:43b-45. *"Слідуй шляхами серця свого, видом очей твоїх."*

Читання на 25-ту неділю за звичайним часом

Ісая 55:6-9

Не намагайся порівнювати Божі шляхи з нашим. Порівняння не можна — слава Богу!

Псалом 145:2-3, 8-9, 17-18

Бог близький, з милістю, добротою та справедливістю для тих, хто кличе Його.

Филип'ян 1:20c-24, 27a

Це велика проблема: вибір між життям і смертю у Христі.

Матвія 20:1-16a

Бог щедріший на милосердя, ніж ми. Чи є це проблемою?

Слова на Слові

*

*Людське життя здається приємною долею:
День такий солодкий, а ніч така чудова!
І, у зачарованому Раю, опустився,
Ми ледве почали насолоджуватися небесним сонцем,
Коли раптом наша власна заплутана спроба
Конфлікти з власним «я», а потім з іншим:
Нічого не доповнює одне одного, як нам хотілося б,
Зовні вона темніє, коли всередині — це блаженство,
Яскрава зовнішність прихована від нашого погляду,
Радість поруч — але ніхто не знає її обличчя.
(Й.В. Гете, Трилогія пристрасті)*

* *

Ми звикли вимірювати людей — у повсякденному житті і, на жаль, у Церкві — за тим, що вони виробляють, за тим, наскільки вони «корисні». Якщо хтось зайнятий, ефективний, постійно щось робить, ми його хвалимо. Якщо ні — ми тихо списуємо його.

Але сьогоднішнє Євангеліє прямо протистоїть цьому мисленню. Ми зустрічаємо

землевласника, який здається майже байдужим до прибутку та продуктивності. Він знову і знову виходить наймати працівників, не тому, що його виноградник гостро потребує більше рук, а тому, що їм потрібна робота, гідність, їм потрібно належати. Здається, він більше піклується про людей, ніж про свою власність. З точки зору світу все навпаки.

Тим часом багато хто з нас — часто з добрими намірами — зводить свою віру до списку видимих «добрих справ»: відвідування меси, допомога бідним, робота заради справедливості. Усе це, звичайно, є необхідним. Але потім ми чуємо знайомий, цинічний рефрен:

"Ті, хто ходить до церкви, не кращі за інших."

І частина нас замислюється, чи це правда. Ми починаємо бачити наше релігійне життя суто людськими очима: люди вважають нас «добрими» чи «лицемірними», «активними» чи «ледачими», але мало хто бачить — і часом забуваємо — серце всього цього: **самого Бога в нашому житті**, справжнього фундаменту всього.

У притчі щоденна зарплата — той денарій — не є вражаючою. Вона не повністю змінює земні умови робітників. Ісус не дає нам уроку з економіки чи прав профспілок. Він говорить про щось безмежно більше: **Царство Боже**, куди запрошують і перших, і останніх, сильних і слабких, ранніх і пізніх, усіх запрошують.

Варто зупинитися і запитати себе: *що ж насправді можна купити за гроші?*

Чи може вона купити чисте блакитне небо, або гуркіт хвиль об берег, або свіжість весни, чи тиху красу заходу сонця?

Чи може вона купити хоча б одну справжню мить радості або подарунок справжньої любові, вільно дарованої і отриманої?

Євангеліє не прикидається, що зусилля неважливі. Робота має значення. Боротьба має значення. Все, що має справжню цінність у житті, зазвичай вимагає наполегливості, жертви і постійного використання наших дарів. Так само і з виноградником Господнім.

Царство Боже вже серед нас, ще розгортається і досягне своєї повноти лише у славі, що прийде. Питання не в тому, чи є робота, яку треба виконати — її є у великій кількості.

Питання в тому: **чи готовий я в будь-який момент ступити в той виноградник і віддати себе цій справі, як би і коли Бог не кличе?**

І тут багато віруючих спотикаються. Ми всі знаємо прислів'я: *«Що нічого не коштує, те нічого не варте.»* Це глибоко людське — хотіти заслужити своє життя, мати змогу сказати: *«Я це зробив. Я заслуговую на це.»*

Тож частина нас хоче заслужити Царство, відчувати, що Небо — це своєрідна платня, яка нам належить після життя, сповненого важкої праці. Нам важко приймати допомогу, ще важче прийняти дар — навіть такий величезний, як вічне життя.

Але це небезпечна територія. Як тільки ми починаємо думати, хоч і тонко, що Небо — це наша належність, що якщо ми достатньо стараємося, Бог зобов'язаний заплатити нам наприкінці — тоді ми втрачаємо з поля зору те, хто Він і хто ми. Небо — це не зарплата. Спасіння — це не контракт. **Це чистий дар, чиста благодать.**

Тож, можливо, нам варто повернутися до простого питання:

Чому я сьогодні в церкві?

Бо хтось сказав, що я маю прийти?

Бо я б почувався винним, якби не зробив цього?

Бо «це те, що роблять добрі католики»?

Є глибша відповідь. Я тут , **щоб отримати.**

Тут, у Церкві, коли Христос наш Господь і Спаситель справді присутній, мені дається дещо :

- дар оновленого життя, як природного, так і надприродного;
- благодать продовжувати, сподіватися, любити, коли відчуваю порожнечу;
- тихою, стійкою силою нести мій хрест і йти за Ним.

Тут, біля віттаря, у Слові і Таїнстві, Бог покладає в мої руки той «денарій» — не срібну монету, а щоденну порцію благодаті, яка дозволяє мені жити, справді жити, як дитя Боже.

Тож ні, я тут не для того, щоб вражати Бога чи заслужити Його прихильність. Я тут, бо я бідний, а Він багатий; Я потребуючий, і Він щедрий; Я слабкий, і Він сильний. Я тут, бо Він покликав мене, у будь-який час мого життя, у Свій виноградник — і тому що, дивовижно, Він радий дати мені все, навіть Себе.

Якщо ми зможемо почати жити з цієї істини — що нас люблять раніше, ніж ми корисні, обирають раніше, ніж ми станемо продуктивними, і рятують благодаттю, а не заслуженою заслугою — тоді наша робота на винограднику більше не буде відчайдушною спробою заробити заробітку. Вона стане тим, чим завжди мала бути: **вдячною відповіддю на любов, яка вже дала нам більше, ніж ми коли-небудь могли б заслуговувати.**

* * *

Притча про тих, хто запрошений працювати на винограднику, показує щедрість Бога. Власник виноградника (Бог) щогодини доби виходить на ринок, щоб найняти безробітних, які чекають на роботу. Він не дивиться на годинник. Він не перевіряє рекомендації та рекомендації. Можна навіть сказати, що Він любить наймати тих, хто не має хороших рекомендацій: збирачі податків, громадські грішники та злодії можуть виявитися «ідеальними» робітниками у Його винограднику (А. Pronzato).

У любові Христові,
Отець Ентоні

Божий провідник

Відносини з ангелами: бути ближчими до наших охоронців

Розділ 10

ХОРИ СПОГЛЯДАННЯ

Серафими — це ангели, які палають любов'ю до Бога сильніше, ніж будь-хто інший. Їхнє ім'я означає «вогняні» або «палаючі». У традиційній ієрархії ангелів вони стоять на найвищому місці на небі, найближче до престолу Божого.

Більше ніж за сім століть до народження Христа пророк Ісая отримав вражаюче видіння цих небесних духів. Він описує це незабутніми словами:

«У рік смерті царя Уззії я бачив Господа, що сидів на високому і високому троні, а шлейф Його одягу наповнював храм. Серафим стояв над Ним; кожне з них мало шість крил: двома він закривав обличчя, двома — ноги, а двома — літав. І один кликав іншого: Святий, Святий, Святий Господь Саваоф. Вся земля сповнена Його слави» (Ісія 6:1–3).

Отже, це ангели, які стоять найближче до Бога. Від них ми можемо навчитися поклонятися Йому: не лише приватно, а разом, як Церква. На Святій Месі, особливо коли молимося про зцілення і в мовчазному поклонінні перед Пресвятим Даром, не погано просити серафимів

допомогти нам у поклоні. Адже це те, що вони роблять вічно.

Стаючи як ангели

Настане час, коли, очищені і освячені благодаттю Отця, ми станемо більш схожими на самих ангелів і стоятимемо перед Джерелом Любові, поклоняючись Йому, як і вони. Сам Ісус натякає на це, коли каже садукеям:

«Бо в воскресінні вони не одружуються і не віддаються в шлюб, а як ангели Божі на небі» (Мф 22:30).

Христос йде ще далі у Своїй великій священницькій молитві на Таємній Вечері. Там Він відкриває Своє палке бажання, щоб ми ділилися Його славою і Його спільним спілкуванням з Отцем:

«Я молюся не лише за них, а й за тих, хто вірить у Мене через їхнє слово, щоб усі вони були єдиними, як Ти, Отче, в Мені, і я в Тобі, щоб вони також були єдині в Нас, щоб світ повірив, що Ти послав Мене. І славу, яку Ти дав Мені, я дав їм, щоб вони були єдині, як Ми — одне: Я в них, а Ти в Мені! Нехай вони будуть приведені до досконалої єдності, щоб світ знав, що Ти послав Мене і що Ти любив їх так само, як Ти любив Мене. Отче, я бажаю, щоб ті, кого Ти дав Мені, були зі Мною там, де Я є, щоб вони побачили Мою славу, яку Ти дав Мені, бо любив Мене до заснування світу» (Йн 17:20–24).

Це не побожне перебільшення. Це власна заявлена воля Христа: щоб одного дня ми побачили Його славу власними очима і поділилися любов'ю, що об'єднує Отця, Сина і Святого Духа.

Поклоніння в Дусі і Істині

Ісус також дуже прямо говорить про той тип поклоніння, якого бажає Отець. Самарянці біля криниці — малоймовірному кандидату для глибокої богословської розмови — Він відкриває дещо суттєве:

«Але настає час і настав, коли істинні поклонники поклонятимуться Отцю в Дусі і істині, бо Отець шукає таких людей, щоб поклонятися Йому. Бог є дух, і ті, хто поклоняється Йому, повинні поклонятися в Дусі і правді» (Йн 4:23–24).

Саме тут серафими можуть тихо нас навчати. Їхнє поклоніння повністю зосереджене, щире, палає любов'ю. Коли ми заходимо до церкви на месу, заходимо в бічну каплицю для короткого візиту до Пресвятого Таїнства або шепочемо молитву вдома після довгого дня, нас запрошують робити те саме: поклонятися в Духу і в істині, не напівсерйозно, не відволікаючись, а з такою любов'ю, скільки дозволяє благодать.

Погляд на наше майбутнє

Книга Об'явлення пропонує фінальну, захоплюючу картину того, що чекає на вірних — тих, хто став, так би мовити, справжніми друзями та слугами Ісуса:

"Престол Божий і Агнець буде на ньому, і слуги Його поклонятимуться Йому. Вони побачать Його обличчя, і ім'я Його буде на їхніх чолах. Ночі більше не буде. Вони не потребуватимуть світла лампи чи сонця, бо Господь Бог освітить їх, і вони царюватимуть навіки і навіки" (Об'явлення 22:3–5).

Побачити обличчя Бога. Носити Його ім'я. Жити у світлі, що ніколи не згасає. Це доля, яку нам покладали. Серафими вже живуть цією реальністю. Ми на шляху.

Як ангели прославляють Бога?

Писання сповнене сцен ангельської хвали — занадто багато, щоб цитувати тут — але Книга Об'явлення особливо багата. Її завжди варто прочитати, але вона справді винагороджує скромну молитву перед читанням: «Господи, дай мені Свою мудрість, щоб я розумів.» Без цього ми легко можемо загубитися серед звірів, труб і видінь.

Один особливо яскравий і компактний гімн хвали звучить так:

"І всі ангели стояли навколо трону, старійшин і чотирьох живих істот, і впали обличчям перед троном і поклонялися Богові, кажучи: 'Амінь! Благословення і слава, мудрість і

подяка, честь і сила, і нехай буде Богу нашому навіки і навіки! Амінь''' (Об'явлення 7:11–12).

У кількох коротких рядках небо виливає сім разів хвалу: благословення, славу, мудрість, подяку, честь, силу і міць — не на мить, а «навіки і навіки».

Приєднання до безперервного поклоніння ангелів

Тож щоразу, коли ви прославляєте Бога — чи то в переповненій церкві, чи за кухонним столом, у переповненому поїзді чи в лікарняному ліжку — пам'ятайте це: ви ніколи не робите це самі. Ви приєднуєтеся до нескінченної літургії небес, безперервного поклоніння ангелам.

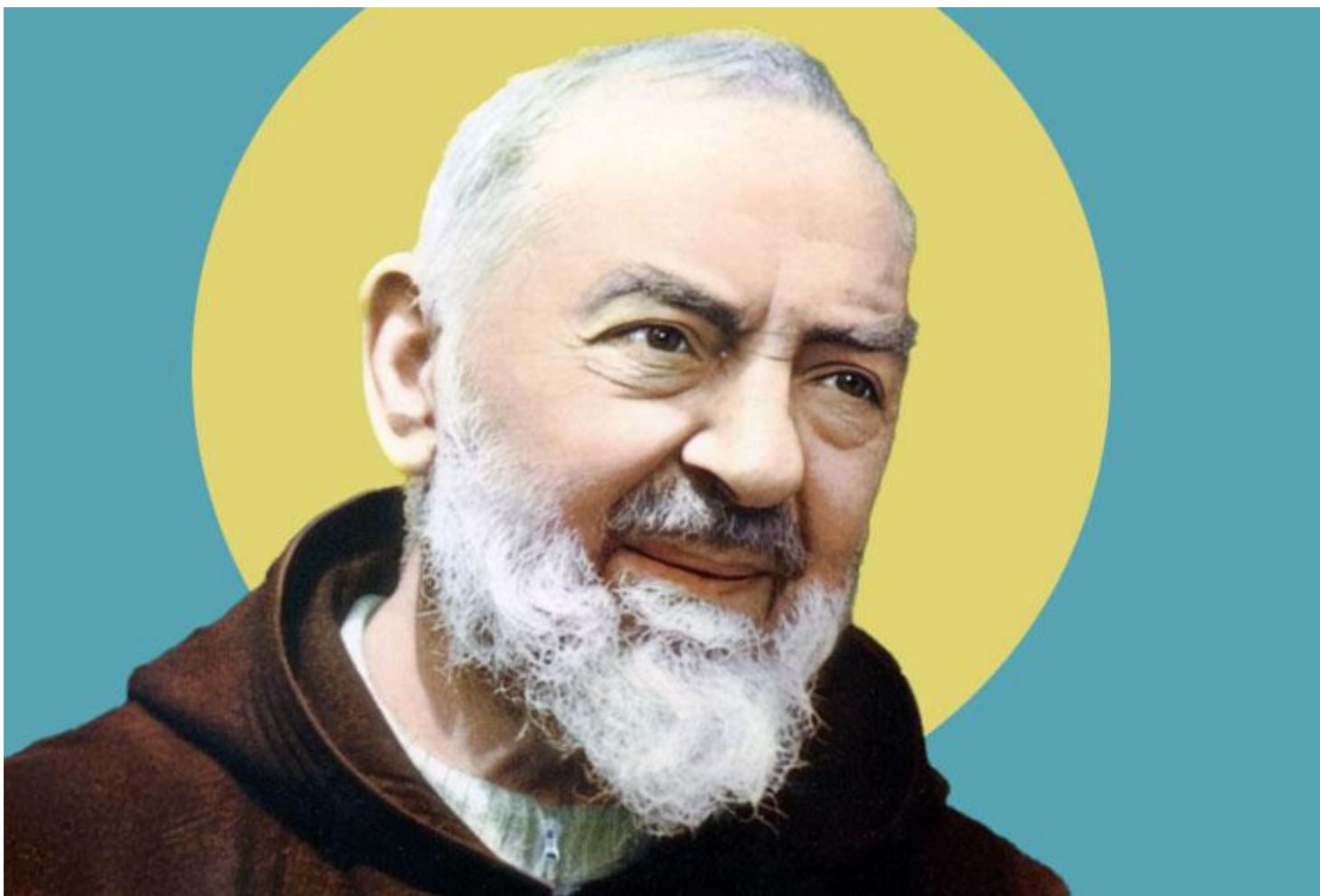
Варто пам'ятати про це. Попросіть ангелів, особливо серафимів, допомогти вам глибше і простіше прославляти Бога. Нехай вони навчають вас любити Самого Себе.

І, можливо, ви могли б почати так:

Отче наш — Отче мій Отче ангелів, Отче ближніх моїх, Отче всього творіння — що еси на небесах, нехай святиться ім'я Твоє!

Амінь.

Падре Піо та таємниці, пов'язані зі СВЯТИМИ

Свідчення про білокацію — про здатність з'являтися одночасно в двох місцях — зустрічаються в життях кількох святих. Такі історії належать до сфери приватного одкровення і тому слід ставитися з обережністю. Католики не зобов'язані вірити їм, навіть коли вони стосуються канонізованого святого. Проте вони залишаються одними з найцікавіших традицій, пов'язаних із містичним життям.

Святий Піо з П'єстрельчини,

відомий як Падре Піо, мабуть, найчастіше пов'язують із білокацією. Численні свідки стверджували, що він з'являвся людям, які потребували духовного керівництва, втіхи або практичної допомоги. За традиційними переказами, його тіло залишалося в монастирі в Сан-Джованні Ротондо, тоді як Бог дозволив відчувати його присутність в інших місцях.

Подібні повідомлення стосуються святого Альфонса Лігуорі, якого нібито бачили в Римі під час смерті та похорону Папи Климента XIV, хоча він залишався вдома. Такі свідчення не можна пояснити звичайним людським розумом, і Церква вчить, що надзвичайні претензії завжди слід ретельно розглядати.

Бомбардування Сан-Джованні Ротондо

Одна з найвідоміших історій, пов'язаних із Падре Піо, датується Другою світовою війною. З вересня 1943 року союзні пілоти, за повідомленнями, бачили загадкового ченця в небі щоразу, коли наближалися до Сан-Джованні Ротондо. За їхніми свідченнями, ця постать

змусила їхні літаки змінити курс і завадила їм скинути бомби. Поки сусідні міста були сильно пошкоджені, Сан-Джованні Ротондо unikнув бомбардування.

Генерал Россіні пізніше згадував, що пілоти з різних сфер описували те саме явище. Серед них були американці, британські та польські льотчики, а також католики, протестанти, євреї та невіруючі.

Зрештою американський генерал вирішив розслідувати це самотійно. Він очолив ескадрилью, якій наказали знищити німецький склад боєприпасів поблизу міста. Коли літак наближався до цілі, пілоти, за повідомленнями, побачили монаха, який летів на тій же висоті з піднятими руками. Бомби впали в навколишній ліс, а літаки повернулися назад до своєї бази.

Після відступу німців генерал вирушив до Сан-Джованні Ротондо разом із кількома пілотами. Увійшовши до монастирської ризниці, кажуть, що він упізнав Падре Піо як фігуру, яку бачив у небі.

За свідченням, падре Піо привітав його словами: «Отже, це ти хотів підірвати нас усіх у небо!» Генерал, раніше протестант, згодом став католиком.

Відбиток долоні на лікарняному вікні

У 1957 році отця Пласіда Бакса госпіталізували в Сан-Северо з прогресуючим цирозом печінки. Лікарі вважали його стан безнадійним.

Вночі він, за повідомленнями, побачив отця Піо біля свого ліжка. Монах заспокоїв його і пообіцяв, що він одужає. Потім він підійшов до вікна, притиснув руку до скла і зник.

Наступного ранку отець Плесід почувався значно краще. Він також помітив на вікні відбиток долоні отця Піо. Новина про знак розійшлася по лікарні і привернула багато відвідувачів. За повідомленнями, працівники лікарні намагалися його видалити, але звичайні засоби для прибирання не спрацювали.

Отець Пласід зрештою одужав, а згодом вирушив до Сан-Джованні Ротондо. Коли Падре Піо зустрівся з ним, він нібито запитав, як він почувається. На запитання, чи відвідував він лікарню, Падре Піо відповів: «І ви сумніваєтеся? Я був там, але нікому про це не кажіть.»

"Дякую, що врятував мені життя"

Інше свідчення стосується капітана піхоти, який підійшов до Падре Піо після меси і подякував йому за порятунок життя.

Під час бою, за словами офіцера, він бачив брата, що стояв поруч. Брат наказав йому залишити позицію і стати поруч. Капітан послухався. За мить снаряд влучив у місце, де він стояв. Коли він повернувся, щоб подякувати брату, фігура зникла.

Після війни капітан відвідав Сан-Джованні Ротондо і впізнав падре Піо як загадкового ченця.

Репортажі за залізною завісою

Листи зі Східної Європи також описували нібито білокації. Деякі автори стверджували, що Падре Піо з'являвся переслідуваним католикам, приносячи втіху і, часом, засоби для служіння меси.

Одна з версій містила його в Югославії під час суду над архієпископом Алоїзієм Степінацем. Інша ж стверджувала, що він відвідував кардинала Йозефа Міндсенті, поки угорський церковник був ув'язнений. Секретар кардинала пізніше згадував, що під час ув'язнення Міндсенті мріяв про відслуження меси. Отця Піо, за чутками, бачили у своїй камері з усім необхідним для літургії, навіть відслужив месу перед тим, як забрати ці речі.

Подібні свідчення надійшли з Чехословаччини, де комуністична влада розпустила релігійні ордени та ув'язнила священників. Група сестер жила таємно, працюючи вдень у полях і молячись разом вночі. Пізніше вони написали отцю Піо, подякуючи йому за візит і відправлення меси.

Їхній лист свідчить, що вони вважали, ніби він фізично приїхав з Італії. Традиційне

тлумачення, однак, полягає в тому, що візит відбувся через білокацію.

Аромат, пов'язаний із Падре Піо

Ще одним явищем, часто пов'язаним із Падре Піо, був характерний аромат. Свідки по-різному описували його як схожий на фіалки, троянди, лілії або ладан. Іноді запах помічали на предметах, пов'язаних із ним; в інших випадках він з'являвся без видимої причини і потім зникав.

За повідомленнями, отець Піо казав, що такий аромат може означати благодать, отриману через молитву. Він також міг приносити втіху або слугувати попередженням про небезпеку, спокусу чи гріх.

Подібні свідчення були зроблені і про інших святих та їхні моці. Наприклад, святого Мартіна де Порреса асоціювали з ніжним ароматом, який, за повідомленнями, помітили свідки, коли його гробницю відкрили через роки після смерті.

Декілька історій стосуються Падре Піо. Доктор Джорджо Феста, який оглядав його стигмати, нібито зберігав закривавлену пов'язку у своєму приймальному кабінеті в Римі. Пацієнти неодноразово запитували про потужний запах, що йшов із шафки, де він зберігався.

Джузеппе Онуфріо з Палермо згадував, що після того, як отець Піо тримав його за руку під час сповіді, характерний аромат залишався на ній кілька днів, незважаючи на багаторазове миття. Він сказав, що запах зберігався під час періоду покаяння, накладеного монахом, і зникав після закінчення покаяння.

В іншій версії Роза Бальді страждала від високої температури, яку лікарі не могли пояснити. Її син поїхав до Сан-Джованні Ротондо і попросив падре Піо помолитися за неї. Коли він повернувся додому, родина помітила надзвичайний аромат. Того ж дня, за повідомленнями, лихоманка пані Бальді зникла.

Послання надії

Для тих, хто приймає ці свідчення, нібито білокації отця Піо та аромат, пов'язаний із ним, вказують за межі самого святого до Божого провидіння і милосердя.

Церква залишається чіткою, що приватні одкровення не є обов'язковими для вірних. Надзвичайні твердження мають бути ретельно перевірені і оцінені у світлі Євангелія. Проте такі розповіді все ще можуть надихати християн, які стикаються зі стражданнями, страхом чи самотністю.

Падре Піо одного разу написав своїм духовним дітям:

"Навіть якщо ти бачиш, що твоя душа стоїть на краю безодні, Ісус все одно з тобою... Кричи голосно разом із терплячим Йовом... 'Навіть якщо Всевишній уб'є мене — я довіряю.'"

Ці слова дають стійку християнську впевненість. Якими б не були випробування, Христос залишається поруч, і жодна темрява не залишається поза досяжністю Його благодаті.

Навколо світу

Іноді пропущені новини

США

ОСТЕРІГАЙТЕСЯ КИТАЮ

Сполучені Штати мають серйозно сприйняти попередження від Агентства національної безпеки (NSA), Федерального бюро розслідувань (FBI) та Агентства з кібербезпеки та безпеки інфраструктури (CISA): китайські компанії штучної розвідки нібито копіюють можливості провідних американських моделей у промислових масштабах.

Агентства стверджують, що ці компанії використовують «дистиляцію» — процес, у якому одна система ШІ навчається іншій — щоб відтворити передові функції за частку початкової вартості. Вони стверджують, що обмежені можливості також використовуються для навчання конкуруючих систем, що потенційно послаблює технологічне лідерство Америки.

За даними агентств, більш потужний китайський ШІ може посилити військові операції та кібератаки проти Сполучених Штатів та їхніх союзників. Вони закликають технологічні компанії працювати разом для протидії цій практиці.

Попередження заслуговує на уважну увагу, але публічні дебати мають залишатися фактичними та зваженими. Дистиляція ШІ не є автоматично неетичною чи незаконною; її моральний характер залежить від того, як це здійснюється. Зловживання інтелектуальною власністю, ухилення від заходів безпеки або сприяння атакам викликало б серйозні занепокоєння. Водночас звинувачення мають бути підкріплені доказами, а критика — спрямована на конкретні дії, а не на цілий народ чи націю.

Національна безпека має значення, але так само важливі правда, справедливість, приватність і мирне використання технологій. Будь-яка відповідь має захищати загальне благо, не підживлюючи страх чи непотрібну ворожість.

КАНАДА

ТОРГОВА ВІЙНА США

Канада запровадила відповідні тарифи на понад 700 американських товарів вартістю майже 28 мільярдів канадських доларів після того, як США запровадили тарифи до 50 відсотків на канадський експорт.

Виступаючи після набуття чинності заходів, прем'єр-міністр Марк Карні заявив, що Канада не дозволить американським товарам вносити товари без тарифів, тоді як канадські компанії стикаються з обмеженнями у США. Він зазначив, що відповідь спрямована на захист працівників, бізнесу та місцевих громад.

«Наше майбутнє не буде вирішуватися у Вашингтоні», — сказав пан Карні канадцям.

«Канада завжди добре справлялася з труднощами і використовувала їх для будівництва країни.»

Він попередив, що конфлікт може покласти край 40-річній тісній економічній інтеграції між двома країнами, і повторив свою заяву, що Вашингтон хотів зробити Канаду залежною від країни — і зрештою захопити її владою. Така мова може зміцнити національну рішучість, але ризикує розпалити напруженість, якщо не буде підкріплена чіткими доказами.

Уряд також просував кампанію «Купуй канадське», закликаючи сім'ї віддавати перевагу вітчизняним товарам. Це може виражати законну громадянську солідарність, але етична політика має враховувати також підвищення цін і вплив на бідніші домогосподарства.

Справедлива відповідь має захищати працівників, водночас прагнути чесних переговорів, мирної співпраці та спільного блага обох країн.

ЗАГРОЗА

ГІБРИДНА ВІЙНА

За даними латвійського інформаційного агентства LETA, проросійська група *Global Citizens Against War 1984* нібито погрожувала компаніям у Латвії, Польщі та Португалії, які підтримують Україну. За повідомленнями, група надіслала листи з вимогою припинити постачання зброї Києву. Ці заяви слід незалежно перевірити, а точний статус групи встановити до того, як її назвуть «терористичною».

Росія також проводить інформаційну кампанію, звинувачуючи балтійські країни у переслідуванні їхніх російськомовних меншин. Аналітики попереджають, що такі заяви можуть бути використані для виправдання ворожих дій, хоча немає впевненості щодо планування збройного нападу.

За повідомленнями американських ЗМІ, голова розвідки Джон Реткліфф попередив Кремль під час візиту до Москви наприкінці серпня про напади на членів НАТО, особливо на балтійські держави. Інститут вивчення війни також повідомив про ознаки можливої підготовки Росії до агресії проти країни НАТО.

Експерти вважають, що будь-які дії частіше включатимуть кібератаки, залякування, саботаж або дезінформацію — форми гібридної війни нижче порогу відкритого конфлікту. Звітність повинна уникати паніки та чітко розрізняти докази, звинувачення та припущення. Морально погрози цивільним і навмисне поширення страху є серйозними неправопорушеннями; справедлива відповідь має захищати невинних, одночасно прагнучи миру та правди.

Ми читаємо Папу Лева

Ми повинні зберігати дар комунікації як найглибшу істину людської особистості, до якої має бути спрямована кожна технологічна інновація.

Від моменту творення Бог бажав людину як свого співрозмовника і (...) вклав на людське обличчя відображення божественної любові, щоб людство могло жити повною мірою через любов. Захист людських облич і голосів означає збереження цієї печатки, цього незгладимого відображення Божої любові. Ми не є видом, що складається з заздалегідь визначених біохімічних алгоритмів. Кожен із нас має незамінне і унікальне покликання, що виникає з життя і проявляється саме в спілкуванні з іншими. Якщо ми не поважаємо цей принцип, цифрові технології можуть радикально змінити деякі фундаментальні стовпи людської цивілізації, які ми іноді сприймаємо як належне. Імітуючи людські голоси та обличчя, мудрість і знання, свідомість і відповідальність, емпатію та дружбу, системи, відомі як штучний інтелект, не лише втручаються в інформаційні екосистеми, а й проникають на найглибший рівень комунікації: міжособистісних стосунків.

Отже, цей виклик не є технологічним, а антропологічним. Захист облич і голосів зрештою означає захист себе. Прийняття з мужністю, рішучістю та розпізнаванням можливостей, які дають цифрові технології та штучний інтелект, не означає приховувати від себе критичні питання, неоднозначності та небезпеки. (...) Ми повинні зберегти дар комунікації як найглибшу істину людської особистості, до якої має бути спрямована кожна технологічна інновація.

Послання до 60-го Всесвітнього дня комунікацій

Бути людиною завжди означає стосунки, спілкування і участь, як у стосунках з Богом, так і з іншими людьми (...). Це виключає замикання в собі. Бути людиною означає бачити себе

як дар, яким слід ділитися, рости і дозрівати через прийняття інших, взаємність і служіння. Ця гідність покладена на відповідальність кожної людини. Водночас це вимагає солідарності та взаємної турботи, а також подолання численних спотворень і маніпуляцій, які продовжують спотворювати її розуміння і заважати його реалізації. (...) Конституція *Gaudium et Spes* стверджує, що людська гідність охоплює всю особистість; тому дуалістичні підходи мають бути подолані: людська особистість — це «єдність тіла і душі». Зводити тіло до «об'єкта», яким можна розпоряджатися за власним бажанням, завжди є запереченням особистої гідності. «Людина не може зневажати тілесне життя», а, навпаки, «зобов'язана вважати тіло добрим і гідним честі, адже Бог створив його і воскресить в останній день.» Оскільки ми всі поранені гріхом, слід також дбати, щоб тіло «не стало рабом злих нахилів серця» (GS, 14).

Загальна аудиторія, 9 вересня 2026 року

Прощення лише звільняє нас і повертає нове світло, навіть там, де матеріальна та моральна бідність людини деякий час затуманювала горизонт і робила шлях невизначеним. Прощення, як сприятливий вітер, розсіює навіть найгустіші хмари, поки сонце знову не з'являється. (...) Тож попросимо Діву Марію, Матір Милосердя, допомогти нам завжди прощати, навіть коли важко зробити перший крок, і мужньо і наполегливо нести спокійне і цілюще світло любові, яке перемагає ненависть і роззброює будь-яку образу.

Angelus, 13 вересня 2026 року

Молитва

Будь ласка, не забувайте молитися за тих, хто хворий, потребує допомоги або просив наших молитов: Енн Сміт, Річард Фокс, Сесіл Фінн, Ендрю Маклафлін, Клер Віггінс, Рассел Керролл, Люсі Каннінгем, Ліліан Кокс, Сара Кармайл і Долін Дурнін.

Будь ласка, молитесь у своїх помолях о. Дональда Кемпбелла, преподобного Ангуса Моррісона (Айла), Джеймсіну (Ширлі) Фінн (2017) та всіх, чиї ювілеї припадають на цей час.

Новини та події

Приєднуйтесь до нас на чай і каву в залі після недільної меси. Ми щиро вітаємо гостей і будемо раді поділитися з вами нашою гостинністю. Сподіваємося побачити вас там!

campbeltown@rcdai.org.uk

www.stkieranscampbeltown.org

<https://www.facebook.com/campbeltownrcchurch/>

парафія Королівської дієцезії Аргайла та островів; Благодійний траст, зареєстрована шотландська благодійна організація, SC002876

Парафіяльний настоятель: отець А. Вуд, церква Святого Кірана, Кемпбелтаун; Тел. 01586 552160